

ПРОЛЕЋНА ИЗЛОЖБА 1989

УЛУС СУЛУВ УЛУК

ПРОЛЕЋНА ИЗЛОЖБА

април — јули 1989.

Београд,
Уметнички павиљон „Цвијета Зузорић“
Нови Сад,
Галерија Матице српске
Приштина,
Дом „Боро и Рамиз“
Ниш,
Галерија савремене ликовне
уметности „Ниш“

ОВА ИЗЛОЖБА СЕ ОРГАНИЗУЈЕ У ЧАСТ
ОСАМДЕСЕТПЕТОГОДИШЊИЦЕ ПРВЕ
ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ИЗЛОЖБЕ И
СЕДАМДЕСЕТОГОДИШЊИЦЕ ОСНИВАЊА
УДРУЖЕЊА ЛИКОВНИХ УМЕТНИКА У
БЕОГРАДУ

Избор радова за ову изложњбу обавио је
заједнички жири састављен од по два
члана Удружења ликовних уметника
Србије, Савеза ликовних уметника
Војводине и Удружења ликовних
уметника Косова

УЛУС

Александар Цветковић, сликар
Владимир Комад, вајар

СУЛУВ

Милан Соларов, историчар уметности,
сликар
Andrej Васиљевић, вајар

УЛУК

Кадруш Рама, сликар
други представник није учествовао
у раду

Издавач:
Удружење ликовних уметника Србије

Уредник:
Владета Војиновић

Дизајн:
Никола Масниковић

Каталошки подаци:

Јасминка Ђерковић

Превод на албански:

Скендер Кастрати

Фотографије:

Драган Бабовић

Штампа:

Школа за индустриско обликовање,
Београд, Крупањска 3

Тираж:

600

ЈЕДНА МЕЛАНХОЛИЧНА ЕПИСТОЛА
О УМЕТНОСТИ У РАЉАМА БИРОКРАТСКОГ ВОЛУНТАРИЗМА
И ОПАСНОГ РЕЛАТИВИСАЊА ВРЕДНОСТИ

Центрифугалне конфедералистичке и сепаратистичке тежње, „плурализам“ са национал-шовинистичким партијама и предлогом демаркационих линија нових држава унутар Југославије са елементима расних теорија „социјалнога дарвинизма“ (израженог и у актуелној дистинкцији „Север“ — „Југ“) и ревандикације договора у Јалти, све то, дакако, у ситуацији опште кризе при чему је култура дискриминисана (дакле опструирана) утиче да евокацију једног великог првог познавача културе, 85—годишњицу **Прве југословенске изложбе 1904**, дочекујемо у сејеноносталгичном расположењу, али и са револтом, јер већ деценијама траје ова представа, овај фарсични хорор у драматургији једног moral insanity.

То стање бласфемичне релативизације вредности и пустопашног бирократског волунтаријзма заштићених државних чиновника нећемо укинути остављањем и даље у надлежности некакве фатумске предодређености (типа Лайбницових „престабилизираних хармонија“): неће нам, ваљда, провиђење послати упомоћ некаквог „дивљег месију“ озареног трансценденталном светлошћу харизме! Мора се већ једном **критична свет**, која је *Conditio sine qua non* сваког напретка и „основни покретач *praxisa будућности*“ (Е. Блох), из спекулативне сфере спустити у сирову животну практику. Најављене реформе и у култури (у склопу трију реформи, привреде, друштва, савеза комуниста), морале би стога да се **радикално** обрачунају са генераторима антикултуре: крпењу и финесама ту више нема места... — мора се **рестаурирати изгубљени дигнитет правих духовних вредности и теоријско-критичног просуђивања**. Последњи је час да се изврши оно Ничеово „превредновање свих вредности“!

Али оставимо тај наш меланхолични и црни Background, тај *circulus vitiosus*: радије се упитајмо о алтернативама директног стваралаштва. Може ли се ишта извршити као наук ретроспективним испитивањем бинома уметност-теорија? Постоје ли, које су и какве пропулзивне уметничке тежње?

Гледајући са дистанце, она давна Аполинерова теза (1908) о слици као **новом универзуму са сопственим законима** (која је par excellence модернистички импостирана) и, на пример, оно концептуалистично гесло *Art-as-Art* Ада Рајнхарда (које, у ствари, наставља Аполинерову тезу) — представљају апсолутанизацију једне феноменологије сужених визура у односу на **интегрални свет** који је прави предмет уметности, затварање у естетску кулу од слоноваче: та евазивна, идиосинкразијски-солипсистичка позиција (коју, још, маркирају и један св. Августин еиксламацијом *In interiore hominis habitat veritas*, и један Г. Моро апсолутанизацијом свога **личног осећања**) дијаметрално је супротна **целовитом** схватању мисије уметности која, по заснивачу научне естетике, Аристотелу, треба да се бави **човеком и људским животом**, и који истиче фактор **садржајности**, чак и Хегел. Такву позицију уметника маркира, на пример, Курбе, својом девизом да се **уметност мора бавити својим временом**, или Крлена, да је писац (дакле уметник) увек **дисидент спрам постојећег**. А то у ауторитарним друштвима рађа репресалије — као, пре петнаестак година, када су јавно дифамирани неки од наших највећих уметника (Шејка, Љуба Поповић, Дадо Ђурић, Величковић, Главуртић, Милић од Мачве, Рељић, М. Б. Протић): уместо да су чишћене Аугијеве „ризнице“ нашег полит-биракратског волунтаријзма, незнაња, синекуре и осионе облапорности, безочно су нападнути ови уметници, „опасни“ за **танав** поредак а да нападаче нико није (осим реплика савесних интелектуалаца у дневној штампи) привео — бар пред цеховски суд части! Помињем овај „догађај“ због младих — било непоновило се. Био је то у ствари каиси рефлекс познатог суноба на књижевној левици (1933) када су против Крлена, М. Ристића, Рихтмана полемисали О. Прица, К. Поповић, М. Николић (тј. Ђилас), Ј. Шестак, Т. Павлов; или суноба модерниста и реалиста (Дело—Савременик, 1955), нпр. полемике око агстракције Г. Гамулина и М. Б. Протића.

У концептуално-гносеолошком и онтолошком погледу стара дилема између **интуиционалистичког** (Бергсон) и **рационално-програмског**, између хедонистично-оргијастичког и аполонијског кристала умâ у приступу реализацији делâ, имала је, кроз историју, бројне протагонисте и апологете, јер свака од тих антитетичких тенденција представља читав један *Weltanschauung*. А будући да је одавно постављена дистинкција (нпр. од Фидлера) између **естетике и теорије уметности** (између **лепог** и **уметничког**) релативисани су, *ipso facto*, и досад дискрепантивни односи **лепог** и **ружног**: јер уметност није само илузонирање

лепог на начин, нпр. естетике XIX века, већ и поглед на свет, стваралачка и мисаона гносеологија тога света, пројект!

Тако је сада „империјалистички“ проширило небо уметности под своју оријашну куполу могло да прими и једног Домијеа (канже: „Лепо, то је ружно“!), и једног Ворхола (канже: „All is pretty“); и онај сцијентистички радикализам апсолутизације парцијалнога загребачких „Нових тенденција“, и Дибифеов *L'art brut*, и хиперреализам (*Trompe l'oeil*); и икононастичку јерес концептуалне уметности (са апсолутизованим менталног наспрот онтичног статуса делâ), и контестаторство тзв. нове уметничке праксе седамдесетих код нас (проширене медији), коначно и стилски *interregnum* постмодерне (са рађањем „нове слике“ осамдесетих у клими краја мандата „естетичког дарвинизма“ и права уметника на „повратак“) — примило их је, данле, небо уметности као легитимне поетично-филолошне модусе уметничког говора, наравно, различитих аксиолошко-вредносних доприноса.

Из „љутитог ћутања“ постмодернизма (O'Doherty) свакако ће уследити нова уметничка отварања: онда кад се стекне довољан напон „унутрашње нужности“ која је за Кандинског једини непромењиви закон уметности.

Познато је да савременом, актуелном, авангардном уметношћу као изразом **садашњости** нису задовољне ни „десна“ (конзервативна) ни „лева“ (напредна) критика: прва, у име ретроспективне носталгије, жаља за прошлим, и друга, у име профетске, утопијске визије. Сигурно је да данас више не можемо очекивати неке (националне) стилске амбиције (попут Инхиострија, Мештровићевог Видовданског храма, Добровићевог „монументалног стила XX века“, спрсно-византијског стила у архитектури, тежњи „Зографа“) али, вођен оним фаустовским **стребен**, оним Рембоовим „видовњаштвом“, мислим да прави уметник мора имати на хоризонту ону (Шејнину) фатаморгачу **интегралне слике** којој ће се асимптотски, тј. вечито приближавати! Путеви ка њој различити су: поред кумулативно-барокног ваља имати на уму и метод *pars pro toto*, део уместо целине (али ту се већ отвара дебата за ученије дискурсе посвећених).

Као у огромном каруселу живота и на нашој, и оној универзалној, сцени уметничког живота смењују се велике уметничке пасије са кратким дахом трабаната, праве, херојске гесте са апласионалним, дремљивим вегетирањем — светлост и тама: вечна дијалектика универзума и контрапункт живота натопљен утопијским идеалима и понорним људским страстима. Императиву фаталнога историјског детерминизма, судбини ове наше „на смрт болесне“ цивилизације „страха и дрхтања“, у којој се, тако ирационално издашно, арчи и, већ по дијалентици живота, расипа „квинтесенција прашине“ (људско биће) — успешно одолева једино **стваралаштво** а понапре и превасходно **уметност** (што је и Малро дефинисао у дивној синтагми о **уметности као анти-судбини**)! У том правцу зрачи и онај скрушенни тестаментарни слоган Леонида Шејке: „Сликарство је облик молитве“! Овај пролећни (сасвим редувани) избор претежно младих уметника (а *proros*: Зашто је косовска селекција „етнички чиста“?). у своме стилско-сadrжајном распону оперативно се унчучује у „дискусију“ овде поменутих питања и стваралачких дилема. Снага њихових „аргументата“ осцилира: они тек ступају пред монументални, а зашто не рећи и застрашујући, портал уметности и живота! Са колико достојанства, моралне чврстине и уметничког арсенала ступају кроз та врата великих изазова и великих искушења?

Коста Васильковић
уметнички критичар (AICA)

NJË MESAZH MELANKOLIK
PRETH ARTIT NË KTHETRAT E VOLUNTARIZMIT BUKORAT DHE
RELATIVITIMIT TË RREZIKSHËM TË VLERAVE

Synimet centrifugale konfederaliste dhe separatiste, „pluralizmi” me partitë nacional-shoviniste dhe me propozimin e vijave demarkacioni të shteteve të reja brenda Jugoslavisë me tipare të teorive rasiste të „darvinizmit social” (të shprehur në dallimin aktual „Veri” — „Jug”) dhe të rivendikimeve të Marrëveshjes së Jaltës, e gjithë kjo pikërisht në një gjendje të krizës së përgjithshme duke qenë ndërkaq e diskriminuar kultura (pra e denigruar) ndikon që përkujtimin e një kremitimi të madh të kulturës, 85-vjetorit të **Eksposítë së parë jugosllave të vitit 1904**, ta presim me një disponim të mallngjyeshëm-melankonik, por edhe me një ndjenjë **revoli** sepsë që prej disa dekadash po zgjatë kjo shfaqje, ky tmerr farse në dramaturgjinë n një **moral instanty**.

Kjo gjendje e relativzimit blasfemues të vlerave dhe të një volontarizmi vrazdësishëm të mbrojtur nga nënpunësit e shtetit nuk do të zhduket po të vazhdojmë ta lëmë në kompetencën e njëfarë paradestinimi të gjykuar nga fati (të tipit të „harmonive të parapërcaktuara” të tipit të Lajbnicit); mos vallë ndonjë hyjni do të na dërgojë në ndihmë një „shpërtimit të egër mesian” të shëlqyer nga drita transcendëntale e harizmës! Duhet një herë e një kohë **vetëdija kritike**, e cila përbën **Condito sine qua non** të çdo perparimi dhe „nxitës kryesor të praktikës së të ardhmës” (E. Bloh), të zgresë nga sfera e të menduarit të kulluar në praktikën e hidhët të jetës. Reformat e paralajmëruara edhe në kulturë (në kuadër të tri reformave, të ekonomisë, të shoqërisë, të Lidhjes së Komunistëve) do të duheshin t'i qeronin „rrënjesisht” hesapet me krijuesit e antikulturës: arnimet dhe finesat këtu nuk mund të zënë më vend... — **duhet të ristaurohet dinjiteti i vlerave të vërteta shpirtore dhe të gjykimeve teoriko-kritike**. Është ora e fundit për të bërë, sipas Niçës, „rivlerësimin e të gjitha vlerave”!

Por ta lëmë këtë **Backgroundin** tonë melankonik e të errët, këtë **circulus vitiosus**: më mirë te bëjmë pyetje rreth alternativave të prijmtarisë direkte. A mund të nxirret ndonjëgjë si mësim nga një prapavështrim i binomit të art-teorisë? Ekzistojnë apo jo dhe cliat janë synimet që çojnë përpara?

Duke e vështruar nga distanca, ajo tezë e lashtë e Apolinerit (1908) mbi pikturen si **një gjithësi e re me ligje të veta** (e cila është impostuar par excellence në mënyrë moderniste) dhe, për shëmbull atë parim koceptualist **Art-as-art** të Ad Rajnhardt (e që, në të vërtetë, e ka vazhduar tezën e përmendor të Apolinerit) — përbënë absolutizmin e në fenomenologjie të vizurave të ngushtuara kundrejt „**botës së terësisë**” që është objekt i vërtetë i artit, mbyllje në kullën estetike fildishtë: kjo pozitiv evazive, e ndjeshmërisë së stërholluar të idealizmit subjektivist (të cilën e thekson edhe një shën Augustini me thirrjen **In interiore homine habitat veritas**, si edhe një G. Moro me absolutizmin e **ndjenjës së vet personale**) është diametralisht e kundërtë e kuptimit të misionit të artit i cili, sipas themeluesit të estetikës, Aristotelit, duhet të merret **me njeriun dhe me jetën e njeriut**, e që thekson faktorin e **brendësisë**, sikurse edhe Hegeli. Një pozitiv të tillë të artistit e thekson për shëmbull, Kurbe, me divizën e vet se **arti duhet të merret me merret me kohën të cilës i takon**, ose sipas Kérlezhës, se letrari (pra, artisti) është kurdoherë disident ndaj botës ekzistuese. Pikërisht kjo në shoqërinë autoritare ngjallë represalje.

Nga pikëpamja konceptuale-gnoseologjike dhe ontologjike dilema e lashtë ndërmjet asaj intuicionistike (Bergson) dhe racionale-programore, ndërmjet kristalit të mendësisë hedoniste-orgiastike dhe apolonike të hyrjes në realizimin e veprës, gjatë historisë gjeti protagonistë dhe apologjetë të shumtë, sepse secila nga këto tendencia antiteitike përbënte një teresi Weltanschauung. Dhe meqenëse që më kohë u vendos distinkti (p.sh. nga Fidleri) ndërmjet **estetikës dhe teorisë së artit** (ndërmjet **së bukurës** dhe **artistike**) u relativizuan, ipso facto, raportet edhe deri më sot ndërrekstrem të së **bukurës** dhe të së **keqës**: sepse arti s'është vetëm iluzionimi sipas mënyrës, p.sh. të estetikës së shekullit XIX, por është një botëkuptim, gnoseologji krijuese e mendore të asaj bote, është projekt!

Në këtë mënyrë sot u zgjerua në një mënyrë „imperialiste” qilli i artit dhe nën kkopolen e vet gjigante ka munduar të pranonte edhe një Domie (thot: „E bukura do të thot e keqe”!), si edhe një Vorhol (thot: „Ag is pretty”!); dhe atë radikalizëm scienistik të absolutizmit të gjësë parciac të „Tendencave të reja” zagrebase, dhe

L'art brut të Dibifeovit edhe hiperrealizmin (*Trompe l'oeil*); edhe heretizmin ikonoklastik të artit konceptual (me absolutizmin e mendësisë përkundrejt statusit ontik të veprës, edhe kontestatorizmin e të ashtuquajturës praktikë të viteve shtatëdhjetë ndër ne (mediumi i zgjeruar), përfundimisht edhe një interregnum stili postmodern (me lindjen e „figurës së re” të viteve tetëdhjetë në klimën e fundit të mandatit të „darvinizmit estetik” dhe të së drejtës së artistit për t'u „kthyer”) — pra, i pranonte qelli i artit si modusa legijitim poetiko-filologjik të së folurit artistik, natyrisht, me kontributet e dallueshme aksilogjiko-vlerore.

Nga „heshtja e zemruar” e postmodernizmit (O'Dohety) patjetër do të pasojnë realizime të reja artistike: athëherë kur të fitohet një tension i mjaftushëm i „domosdoshmërisë së brendshme” që për Kandinskin është ligj i vetëm i pandryshuar i artit.

Siqë është e njohur, me artin bashkohor, aktual, avangardist të artit si shprehje e së **tashmës** nuk ishin të knaqur as kritika „e djathë”, (konservative) dhe as „e majtë” (përparimtare): e para për hirë të nostaljisë restrospektive, të vajtimit për të kaluarën, dhe e dyta, në emër të vizionit profetik, utopik. Është e sigurt se sot nuk mund të presim më ndonjë ambicione (nacionale) stilistike (të atyre siç ishin Ikiostria, Tempullit vidovdan të Meshtroviqit, të „stilit monumental të shekullit XX” të Dobroviqit, të stilit serbo-bizantin në arkitekturë, synimeve „Zografit”) por, i drejtuar nga **strebën** faustal, të „largpamësise” së Remboovit, jam i mendimit se artisti i vërtetë duhet kurdoherë ta ketë në horizont atë fatamorganë (të Shejkinit) të pikturave integrale që du t'u afrohet në mënyrë asymptotik, d.m.dh. të përhershme! Rrugët drejt kësaj janë të ndryshme: përpos metodës kumulativ-barokut duhet të kihet parasysh **pars pro toto**, pjesa në vend të terësisë (por që këndeje hapet debati për diskurset më të dituritur e të kushtuarëve).

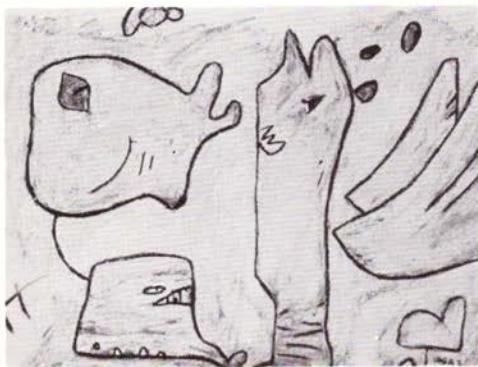
Sikurse në karuselën madhështore të jetës, edhe në skenën tonë, asaj universale të jetës artistike vijnë një pas tjetrëve pasionet artistike jetëshkurtëra të trabantve, gjeste të vërteta, heroike me vegjetimin e përgjumshëm të apasionuar — drita dhe errësira: dialektika e përhershme e gjithësisë dhe kontrapunkt i jetës së vaditur nga idealet utopike dhe nga epshete humnershme njerëzore. Imperativit të determinizmit fatal historik, fatit të këtij qytetërimi „të sëmurë gjëri në vdekje” të „frikës dhe të dridhjeve”, ku, në një mënyrë iracionale pa kursim, harxhohet, dhe, sipas dialektikës së jetës, shkaperderdhet „kuintesensa e pluhurit” (qenia njerëzore) — i duron me sukses „krijimtaria”, pikësëpari dhe para së gjithash **arti** (gjë që edhe Malro e ka përkufizuar në sintagmën e shkëlqyer mbi **artin si anti-fat!**) Në këtë drejtim rezatoni edhe ai sllogen modest testamentar të Leonid Shejkës: „Arti i pikurës është formë uratës”!

Kjo zgjedhje pranëverore (fare e reduktuar!) e artisteve kryesisht të rinj (**a propos:** Pse selektimi kosovar është „etnikisht i pastër”?), më gjerësinë e vet stilistike-përbërëse përfshihet në mënyrë oprative në „diskutimin” e çështjeve të përmendura këtu dhe të dilemave krijimtarie. Forca e „argumentimeve” të tyre oscilon: ata posa janë duke i hyrë portalit monumental, pse të mos themi edhe tmerrues, të artit dhe të jetës!

Me sa dinjitet, forcë morale dhe arsenal artistik hyjnë në këtë derë të sfidimeve të mëdha dhe të provave të mëdha?

Kosta Vasiljković
kritik letrar (AICA)
(Preveo Skender Kastrati)

УЛУС • СЛИКАРСТВО

ВРАНИЋ ЉИЉАНА

Панчево, Славка Радића 14
Рођена 1953, Панчево.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршила
у Београду.

ПАР НА ПРОЗОРУ, 1988,
комбинована техника, 90 × 70 цм.

ВРГА ДУШАН

Београд, Карнецијева 3
Рођен 1962, Београд.
Факултет ликовних уметности завршио
у Београду.

РАЗГОВОР, 1989,
уљани пастел, 50 × 70 цм.

ВУЧИЋЕВИЋ МАТИЈА

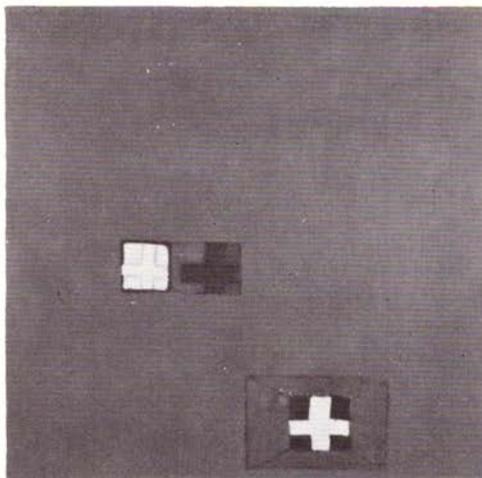
Београд, Браће Јерковић 151
Рођен 1954, Горњи Милановац.
Факултет ликовних уметности завршио
у Београду.

ПОРТРЕТ, 1988,
комбинована техника, 63 × 235 цм.

ГОЛУБОВИЋ МИЛОШ

Београд, Тодора Дукина 17
Рођен 1949, Београд.
Филозофски факултет групу за историју уметности студирао у Београду.

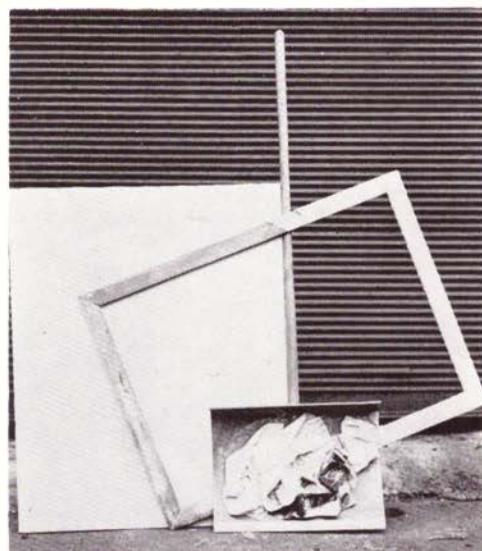
КОМПОЗИЦИЈА СА ТРИ КРСТА, 1989,
уље, 145 × 145 цм.

ЂОРЂЕВИЋ ЂОРЂЕ

Београд, Цара Лазара 12
Рођен 1949, Београд.
Академију лепих уметности завршио у Милану

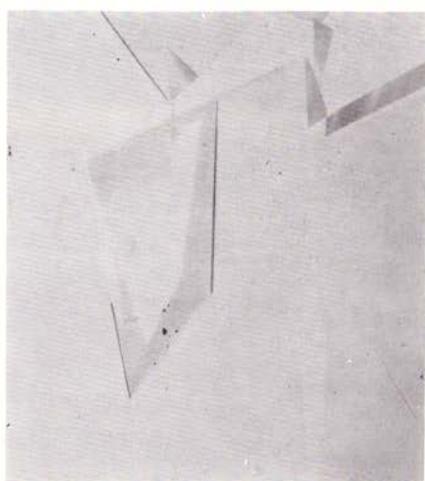
ДИЈАЛОЗИ, 1989,
комбинована техника, 130 × 130 цм.

ЂУРИЋ АЛЕКСАНДАР

Београд, Булевар револуције 239
Рођен 1953, Београд.

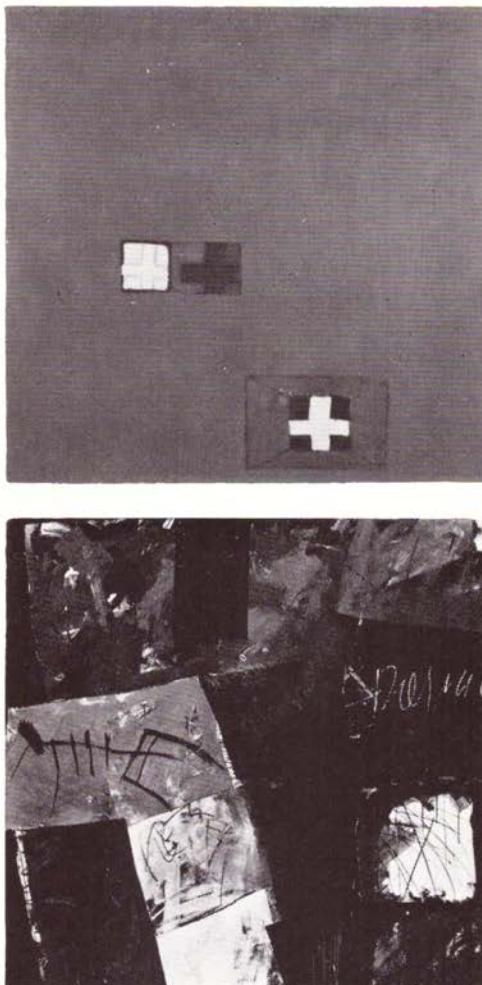
ЧИСТА СЛИКА, 1988,
комбинована техника, 146 × 138 × 10 цм.

ЈЕЛЕНКОВИЋ ДИВНА

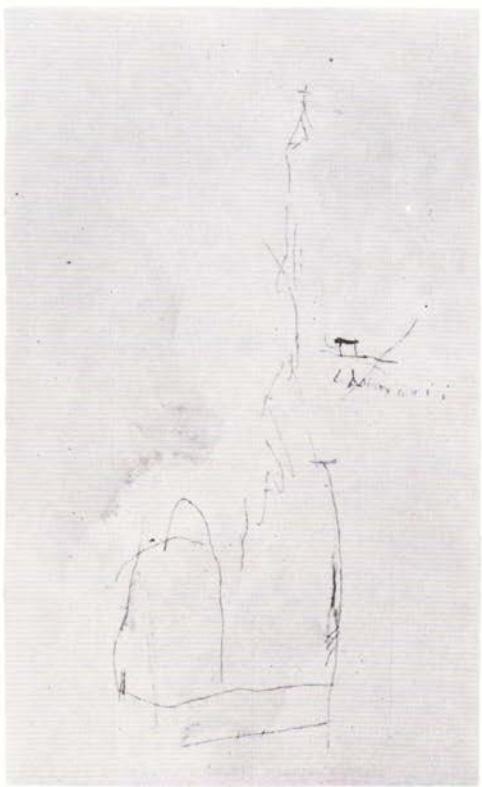
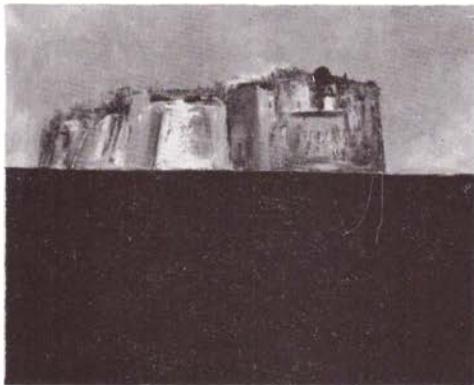
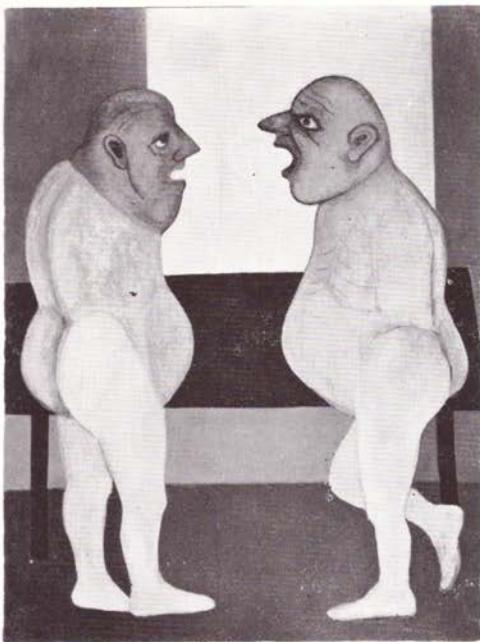
Београд, Браће Грим 17
Рођена 1952, Београд.
Факултет ликовних уметности завршила у Београду.

ЕТЕР, 1988,
уље, 102 × 102 цм.

Голубовић Милош
Ђорђевић Ђорђе

Ђурић Александар
Јеленковић Дивна

КОЈЧИЋ МИЛИЦА

Београд, Поручника Спасића и Машере 114
Рођена 1957, Свилајнац.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршила
у Београду.

ПОЛЕМИЧАРИ, 1988,
уље 100 × 120 цм.

КОКОВИЋ МИЛИНКО

Београд, Војводе Степе 19
Рођен 1957, Њањачевац.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

БЕОГРАД, 1989,
уље, 70 × 55 цм.

КРСТИЋ ВЕЛИЗАР

Београд, Бориса Кидрича 35
Рођен 1947, Ореовац.
Академију ликовних уметности завршио
у Београду.

ЗАТОЧЕЊЕ, 1989,
уље, 130 × 140 цм.

ЛАИНОВИЋ ЦВЕТКО

Београд, Челебична 14
Рођен 1931, Титоград.
Академију ликовних уметности завршио
у Београду.

МАНАСТИР ОСТРОГ, 1989,
уље, 60 × 90 цм.

МАДИЋ ВЛАСТИМИР

Панчево, Војвођанска 59
Рођен, Дојкинци код Пирота.
Факултет ликовних уметности завршио
у Београду.

ПРЕДЕО, 1988,
уље, 100 × 120 цм.

МАТИНОВИЋ ВЕСНА

Београд, Булевар Лењина 145
Рођена 1961, Београд.
Факултет ликовних уметности завршила
у Београду.

БЕЗ НАЗИВА, 1988,
уље, 120 × 80 цм.

МАТИНОВИЋ ДРАГАН

Сремска Митровица
Рођен 1956, Богатић.
Факултет ликовних уметности завршио
у Београду.

ОПРОШТАЈ СРАМНОГ, 1988,
уље, 130 × 70 цм.

МИЛИНКОВИЋ ЗДРАВКО

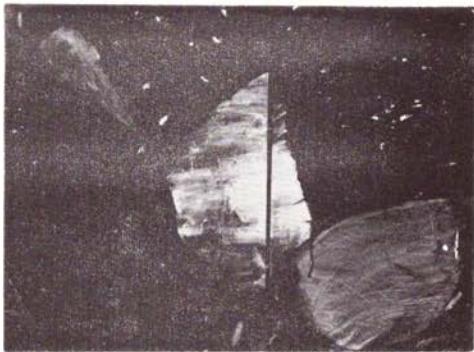
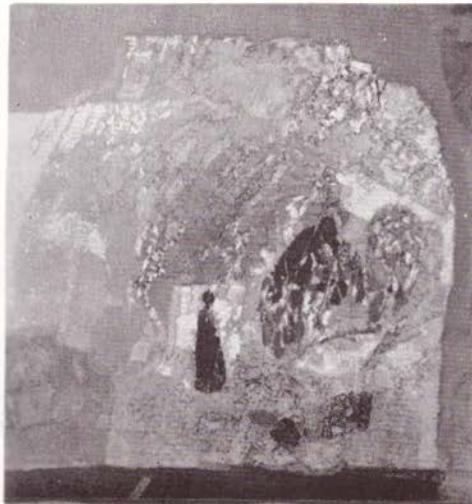
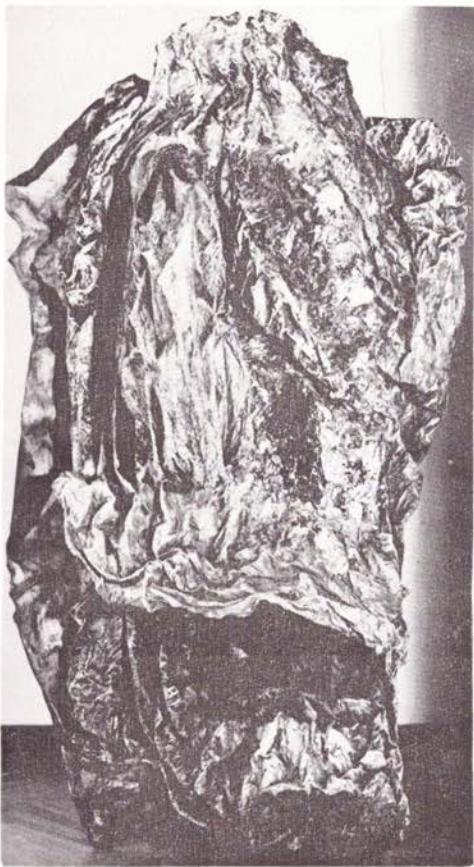
Шабац, Зоре Ковачевић 23
Рођен 1943, Вуковар.
Академију ликовних уметности завршио
у Београду.

ИЗ ЦИКЛУСА „ДЕЧИЈЕ ИГРЕ“, II, 1988,
уље, 100 × 80 цм.

Мадић Властимир
Матиновић Весна

Матиновић Драган
Милинковић Здравко

МИЛОШЕВИЋ ДРАГАН

Нови Београд, Отона Жупанчића 22
Рођен 1951, Панчево.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

КОМПОЗИЦИЈА ХХVII, 1999,
комбинована техника, 120 × 240 цм.

МИТИЋ МОМЧИЛО

Ниш, Сомборска 45/23
Факултет ликовних уметности завршио
у Београду.

ПРЕДЕЛИ ТИШИНЕ I, 1989,
уље, 110 × 110 цм.

МИЋОВИЋ ЉИЉАНА

Београд, Бистричка 35
Рођена 1952, Београд.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршила
у Београду.

ДИПТИХ Љ. М., 1989,
уље, 143 × 102 цм.

МОМЧИЛОВИЋ ДРАГАН

Ниш, Обилићев венац 78
Рођен 1952.
Завршио школу примењених уметности.

ТРАГОВИ I, 1988,
комбинована техника, 74 × 74 цм.

ПАВЛОВИЋ РУЖИЦА-БЕБА

Београд, Змаја од Ноћаја 13б
Рођена 1928, Београд.
Академију ликовних уметности завршила
у Београду.

АУТОПОРТРЕТ, 1988,
уље, 90 × 70 цм.

РАКИЋ-ШЕФЕР СЛОБОДАНКА

Београд, Баштованска 7
Рођена 1953, Дувниште.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршила
у Београду.

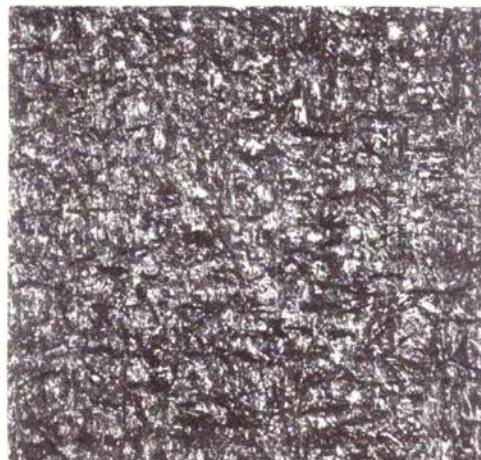
ЗАГРЉЕНИ ПЛОВИЛИ СУ СНОМ, 1989,
уље, 90 × 120 цм.

РАМУЈКИЋ КЕМАЛ

Нови Београд, Јурија Гагарина 181
Рођен 1947, Титоград.
Академију ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

ПРЕД КАПИЈОМ, 1989,
уље, 135 × 160 цм.

РАШИЋ ВЛАДИМИР

Београд, Ивана Милутиновића 14 а
Рођен 1945, Ниш.
Академију ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

ОРФЕЈ И ЕУРИДИКА, 1988,
уље, 120 × 90 цм.

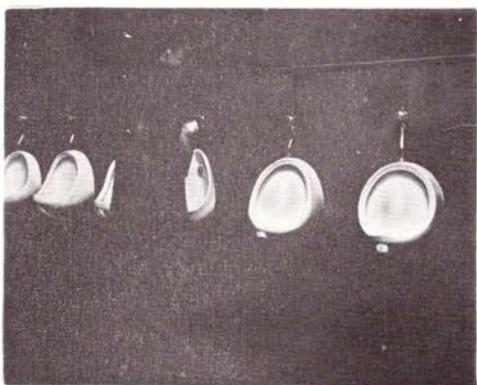
РОМАНОВИЋ ЕДВИНА

Нови Београд, III булевар 62
Рођена 1954, Титово Ужице
Факултет ликовних уметности завршила
у Београду.

ТРАГ, 1989,
уље, 110 × 120 цм.

Павловић Ружица-Беба
Ракић-Шефер Слободанка

Рамујкић Кемал
Рашић Владимира
Романовић Едвина

РЕЉИЋ САЊА

Београд, 27. марта 24
Рођена 1949, Сплит.
Факултет ликовних уметности завршила
у Београду.

КРЕТАЊЕ II, 1988,
колаж, $41,5 \times 54$ цм.

СИНИМИЋ МИРКО

Нови Београд, Старо Сајмиште 28
Рођен 1945, Београд.
Академију ликовних уметности завршио
у Београду.

ПИСОАРИ, 1988,
акрил, 187×147 цм.

СТЕВАНОВИЋ ЈОВИЦА

Нови Београд, Отона Жупанчића 28
Рођен 1947, Лесковац.
Академију ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

МРТВА ПРИРОДА У СИВОМ, 1989,
комбинована техника, 115×95 цм.

ТОДОРОВИЋ СТАНКА

Нови Београд, II Булевар 55
Рођена, Горња Трешњевица
Академију ликовних уметности и
постдипломске студије завршила
у Београду.

АРХИТИП, 1989,
уље, 90×80 цм.

ФИЛИПОВИЋ МИОДРАГ

Београд, Танаска Рајића 4
Рођен у Великој Крсни.
Академију примењених уметности
завршио у Београду.

КОСОВСКА ТРИЛОГИЈА, 1988,
комбинована техника, 70×150 цм.

ФИЛИПОВИЋ МИРОЉУБ

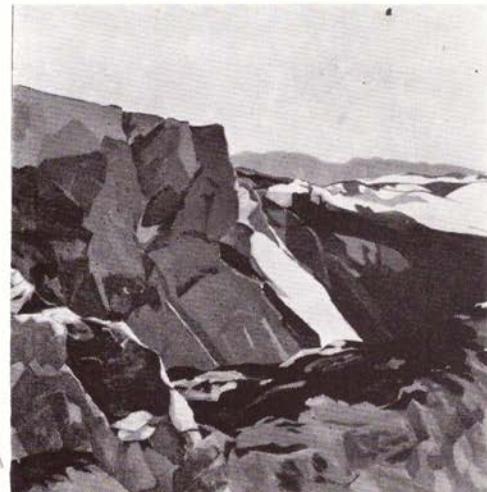
Београд, Мачванска 8
Рођен 1952, Трстеник.

ИЗДВОЈЕНИ ЧАС АНАТОМИЈЕ
КРИСТАЛНОГ КРСТА, 1989,
акрилик, 70×100 цм.

ШАБАН КАТАРИНА

Београд, Треће прокопачко сокаче 1 а
Рођена 1956, Београд.
Академију ликовних уметности завршила
у Холандији.

БЕЗ НАЗИВА, 1989,
уље, 170 × 180 цм.

ШАТЛАН САША

Београд, Златиборска 30
Рођен 1961, Копривница.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије запршио
у Београду.

ВЕЛИКО СПРЕМАЊЕ, 1989,
комбинована техника, 180 × 150 цм.

ШРАЈБЕР МАРИНА

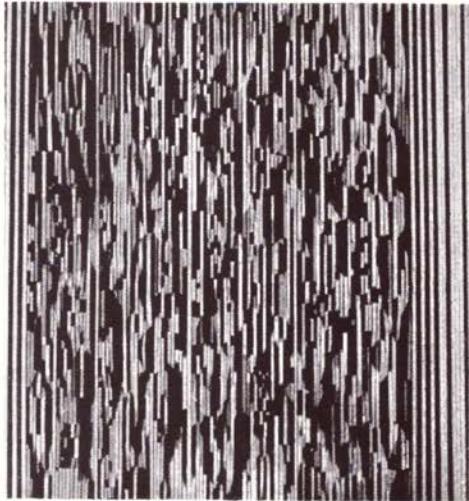
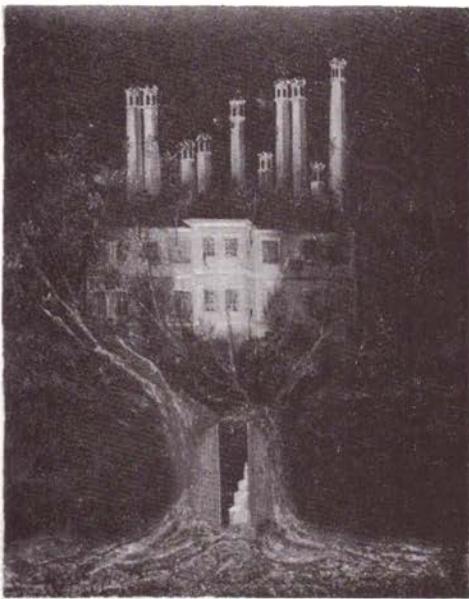
Београд, Тадеуша Кошћушког 8
Рођена 1947, Београд
Факултет ликовних уметности завршила
у Београду.

ДУРМИТОР, 1989,
уље, 100 × 100 цм.

Шабан Катарина
Шатлан Саша

Шрајбер Марина

IN MEMORIAM

КРСТА АНДРЕЈЕВИЋ
(1927—1989)

МРТВА ПРИРОДА, 1985
уље, 46 × 55
вл. Аника Андрејевић, Београд

ДАНИЦА АНТИЋ
(1910—1989)

КОНАК У ТОПЧИДЕРУ, 1982
уље, 146 × 114
вл. Миша Антић, Београд

АЛЕКСАНДАР ГАЈИЋ
(1950—1988)

КОМПОЗИЦИЈА III/81
комбин. техника, 35 × 35
вл. породица Гајић, Београд

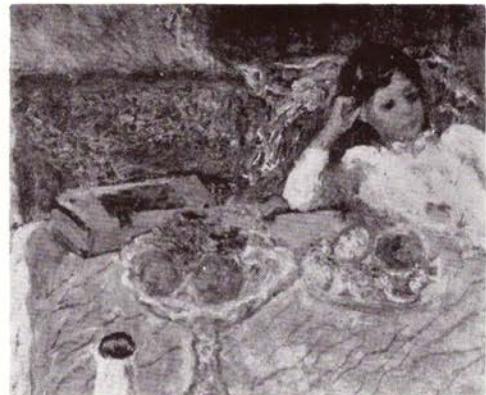
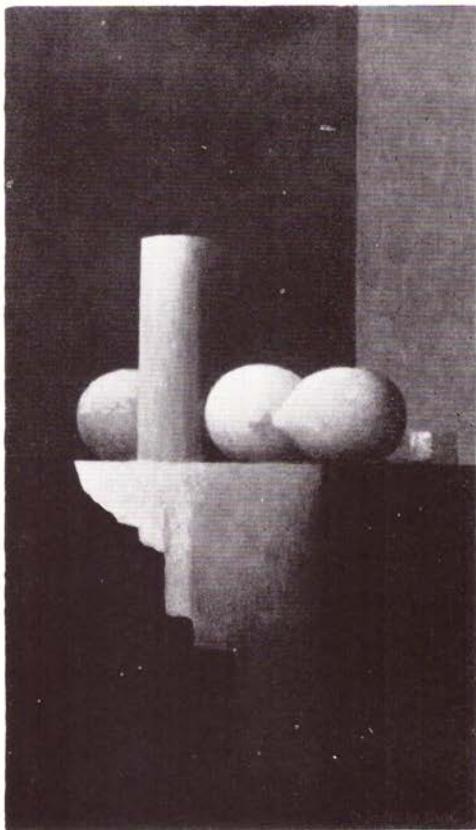
МИЛОРАД ИВЕТИЋ
(1954—1988)

ОВАН, 1985
бронза, 23 × 45 × 25
вл. породица Иветић, Калуђерица

IN MEMORIAM

НИКОЛА ЈАНДРИЈЕВИЋ
(1910—1989)

МРТВА ПРИРОДА, 1964
уље, 66 × 40
вл. Тихомир Јандријевић

ЧЕДОМИР КРСТИЋ
(1923—1988)

ДЕВОЈЧИЦА И ЦВЕЋЕ, 1969
уље, 65 × 84
вл. породица Крстић, Београд

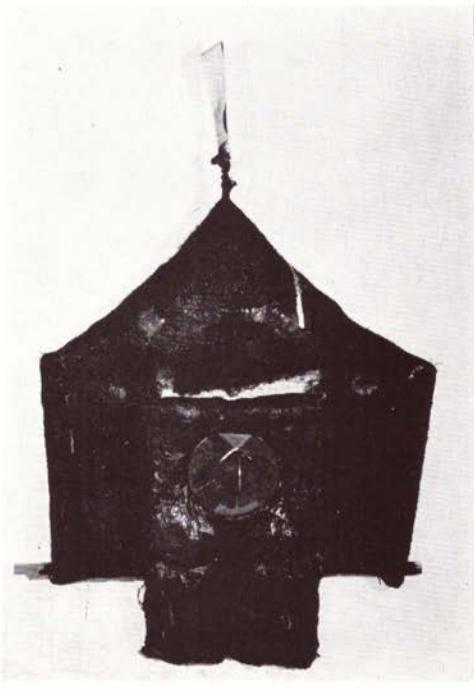
БОЖИДАР РАДНИЋ
(1914—1988)

НОВА ВАРОШ, 1970
уље, 50 × 70
вл. Славица Раднић, Београд

Никола Јандријевић

Чедомир Крстић
Божидар Раднић

СУЛУВ ● СЛИКАРСТВО

БЕАРА ЂОРЂЕ

Нови Сад, Ђуле Молнара 6
Рођен 1955.
Академију уметности завршио у Новом Саду.

„ГРУПНИ ПОРТРЕТ СА ЗАСТАВОМ“. 1988,
уље на платну, 125 × 150 цм.

ВЕСЕЛИНОВИЋ БРАНКА

Нови Сад, Августа Цесарца 37
Рођена 1948, Вршац.
Академију за ликовне уметности и постдипломске студије завршила у Београду.

„ПУСТА ГОРА“, 1988,
уље на платну, 95 × 105 цм.

ВУКОВ ВЛАДИСЛАВ

Зрењанин, Топличина 45
Рођен 1955, Зрењанин.
Академију уметности завршио у Новом Саду.

„СЛИКА“, 1988,
104 × 75 цм.

ВУЛЕКОВИЋ БРАНИСЛАВ

Сремска Каменица, Магеје Губца 26 а
Рођен 1936, Каџабаћа.
Академију за ликовне уметности завршио у Београду.

„ПРОСТОР“, 1988,
уље на платну, 60 × 80 цм.

ВУЧИНИЋ ЉУБОМИР

Нови Сад, Стеве Стевановића 9
Рођен 1956, Чуруг.
Академију уметности завршио у Новом Саду.

„БЕЗ НАЗИВА“, 1988,
комбинована техника, 100 × 70 цм.

ДЕДЕИЋ ВОЈИМИР

Титов Врбас, Густава Крkleца 32
Рођен 1946, Пљевља
Академију примењених уметности завршио у Београду.

„ДАР ОГЊИШТА“, 1988,
комбинована техника, 100 × 100 цм

Беара Ђорђе
Веселиновић Бранка
Вуков Владислав

Вуленковић Бранислав
Вучинић Љубомир
Дедеић Војимир

ДЕЈАНОВИЋ ЈОВАНКА

Нови Сад, Бате Бркића 11
Рођена 1953, Сомбор.
Академију уметности завршила у Новом Саду.

„ПЕЈЗАЖ III“, 1989,
комбинована техника, 54 × 60 цм.

ДЕЧОВ ПАЛ

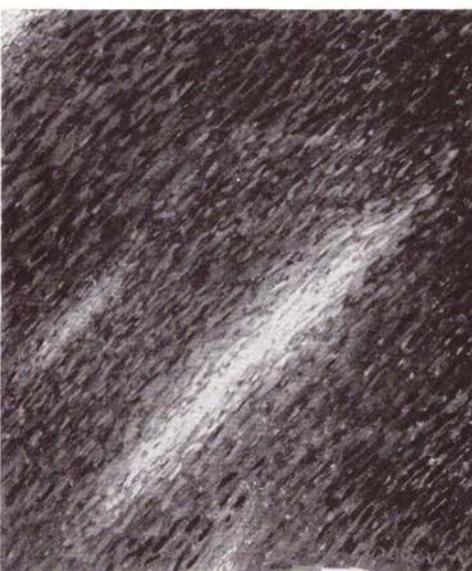
Опово, Станка Томића 90
Рођен 1951, Скореновац.
Академију уметности завршио у Новом Саду.

Из циклуса „У ДОДИРУ СА
ПРИРОДОМ“, 1988,
уље на платну, 133 × 153 цм.

ЈАНКОВ ДРАГАН

Нови Сад, Булевар АВНОЈ-а 71
Рођен 1961, Нови Сад.
Апсолвент Академије уметности у Новом Саду.

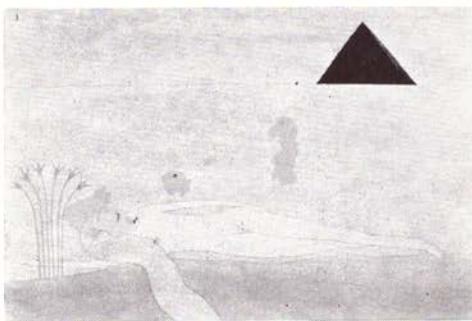
„КАД НИЈЕ ЗНАЛА ШТА ДА РАДИ
ОДЛАЗИЛА ЈЕ ДО НИЛА“, 1988,
уље на платну, 90 × 130 цм.

КЛАЂИНК ЈОЗЕФ

Нови Сад, Текелијина 12
Рођен 1949, Стара Пазова.
Академију ликовних уметности завршио у Братислави.

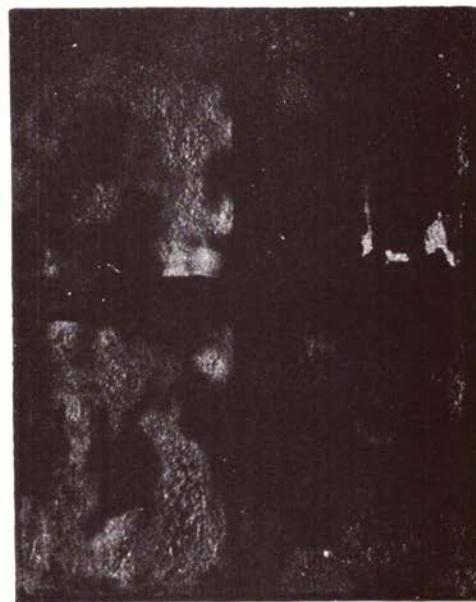
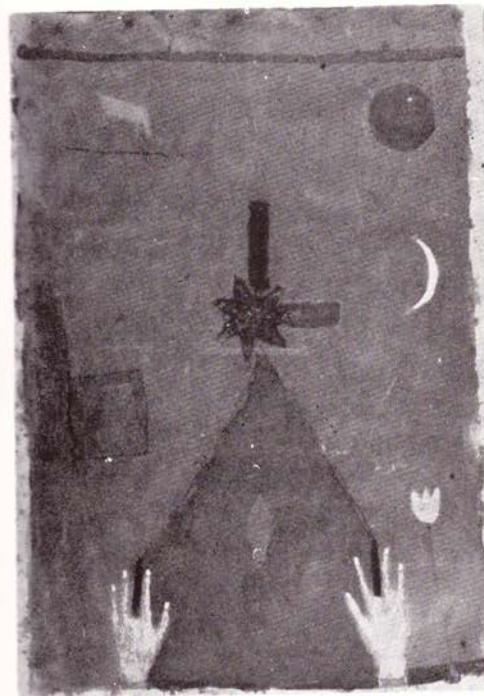
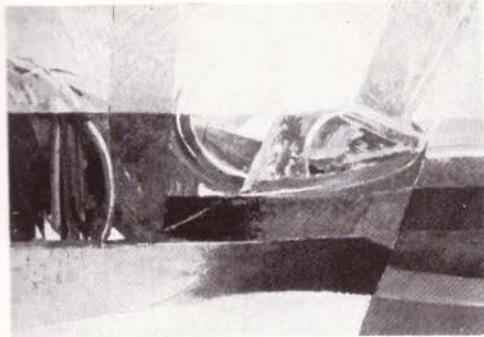
„НИЗ ОКЕАНСКИ ПЕСАК“, 1988,
уље на платну, х-250 цм.

Дејановић Јованка
Дечов Пал
Јанков Драган

Клађинк Јозеф

МИЈАЧЕВИЋ МИЛАН

Нови Сад, Народног фронта 62/1
Рођен 1919, Негославци код Вуковара.
Ликовна академија I степен завршио у
Београду и ВПШ — ликовни одсек.

„ЧАМАЦ НА ТИСИ“, 1989,
уље на платну, 71 × 101 цм.

ПЕТРОВИЋ ВИШЊА

Нови Сад, Кеј Моше Пијаде 2
Рођена 1960, Нови Сад.
Факултет ликовних уметности завршила
у Београду, као и постдипломске студије.

„БЕЗ НАЗИВА“, 1988,
комбинована техника, 100 × 70 цм.

РИСТОВИЋ РАДОВИН

Старчево, Панчевачки пут 127
Рођен 1952, Средња Добриња.
Електро-техничку школу завршио
у Панчеву.

„ПРЕДЕО ИЗ ДЕЛИБЛАТСКЕ
ПЕШЧАРЕ“, 1988,
уље на платну, 49 × 69 цм.

СТОЈАНОВИЋ ДУШКО

Чуруг, Трг слободе 1
Рођен 1960, Чуруг.
Академију уметности завршио у Новом
Саду.

„ХРАМ У ТУЛУУМУ“, 1988,
комбинована техника, 85 × 68 цм.

ГИГА ЂУРАГИЋ-ДИЛЕ

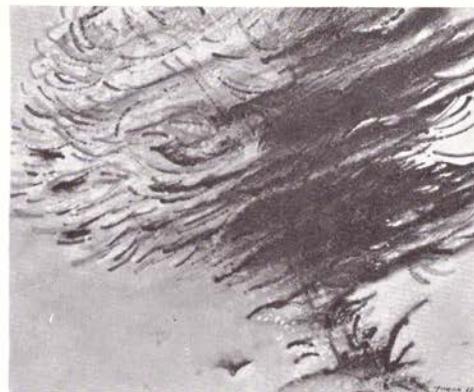
Новиљ, Петра Драпшина 11
Рођен 1946, Ковиљ.
Вишу педагошку школу, ликовни одсек
завршио у Новом Саду.

„КОМБИНАЦИЈА I“, 1989,
уље на платну, 59 × 78 цм.

ТОРОК ШАНДОР

Суботица, Трг слободе 1/III
Рођен 1936, Стара Моравица.

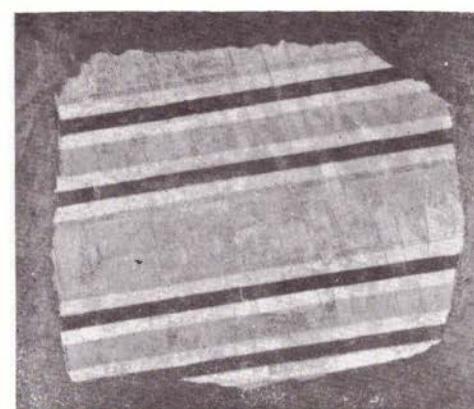
„ТОПЛИ ВЕТАР I“, 1988,
уље на лесониту, 60 × 80 цм.

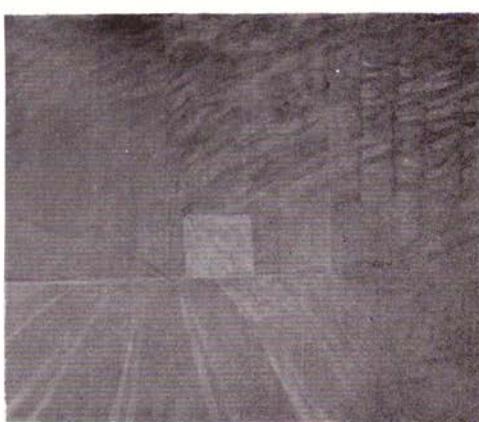
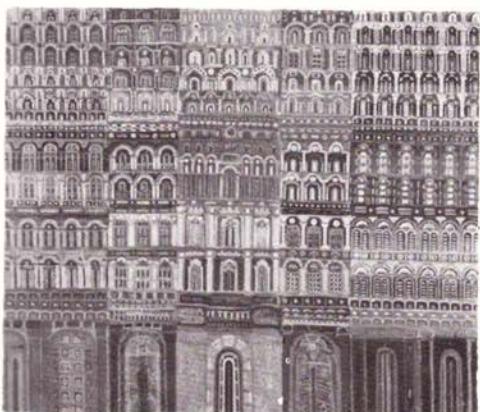
ХРИСТОВ ВАНЧО

Нови Сад, Бул. октобарске револуције 19а
Рођен 1956, Сушица — Струмица.
Академију уметности завршио у
Новом Саду.

ЋИЛИМ I, 1988,
уље на платну, 120 × 110 цм.

Торок Шандор
Христов Ванчо

УЛУК • СЛИКАРСТВО

ISA ALIMUSAJ

Dečani, Strelc. Rođen 1950. u Gornjem Strelcu, Dečani. Akademiju umetnosti završio u Prištini a postdiplomske studije u Beogradu.

ENTERIJER, 1988, kolaž 75×50

HAMDI BARDHI

Prižen, Mateja Gubec 4 2/6. Rođen 1932. god. u Priženu. Akademiju umetnosti završio u Prištini.

FASADA, 1988, ulje 100×80

ĆATOVIĆ HILMIJA

Priština, Ulpijana C—12/I—1. Rođen 1933. god. u Skoplje. Akademiju umetnosti i postdiplomske studije završio je u Beogradu.

PEJSAŽ II, 1988, ulje 60×80

TAHIR EMRA

Priština, zap. zona Sunčani breg, L—14/14. Roden u Đakovici 1938. god. Završio je Akademiju umetnosti i postdiplomske studije u Beogradu.

PEJSAŽ SA KOSOVA, 1988, ulje 100×85

KADRUSH RAMA

Priština, Ulpijana C—7/II—12. Roden 1938. god. u Barainu, Podujevo. Akademiju umetnosti i postdiplomske studije završio je u Zagrebu.

KOMPOZICIJA, 1988, ulje 100×75

NUSRET SALIHAMIXHIOI

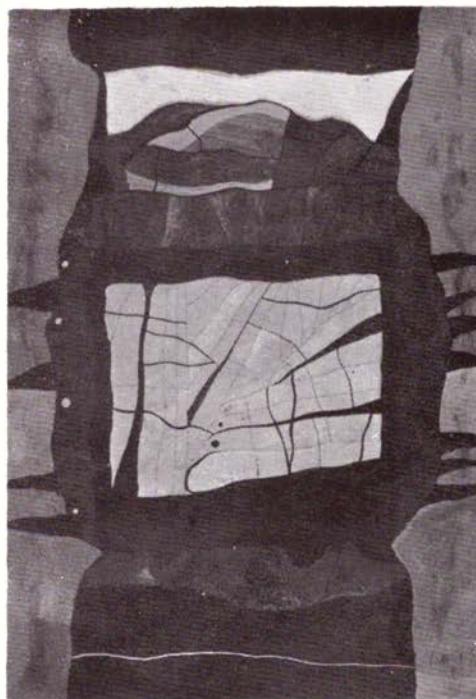
Priština, Xhavit Mitrovica 4/a. Rođen u Žabare, T. Mitrovica, 1931. god. Akademiju umetnosti završio je u Beogradu.

IGRA II, 1988, gvaš 70/100

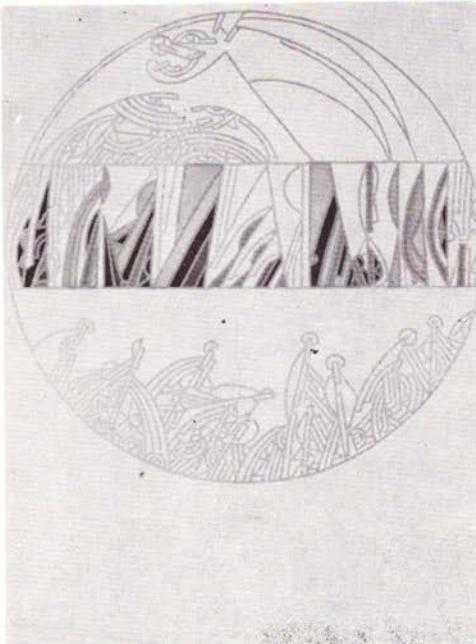
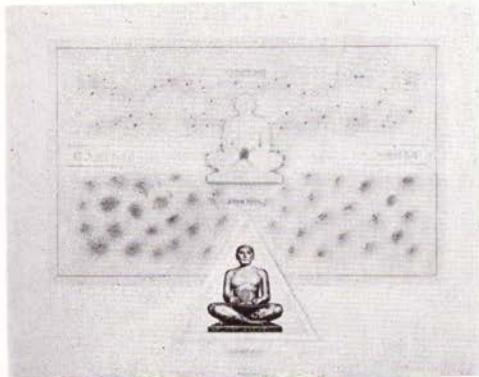
ESAT VALLA

Dakovica, M. Tita 174. Rođen 1944. god. u Đakovici. Akademiju umetnosti i postdiplomske studije završio je u Beogradu.

BUKET CVEĆA, 1988, ulje 80×70

Nusret Salihamixhioi
Esat Valla

БЛАНУША МИЛАН

Београд, Мине Аласа 38
Рођен 1943, Светозарево.
Академију ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

ЦРТЕЖ I, 1989,
комбинована техника, 120 × 80 цм.

ДАМЈАНОВСКИ БОЖИДАР

Београд, Дране Павловића 5
Академију ликовних уметности завршио
у Београду.

ЕГИПАТСКИ ПИСАР
СТВАРАЊЕ УНИВЕРЗУМА.
ситоштампа, 40 × 50 цм.

ЂОКИЋ ДУШАН

Београд, Игманска 8
Рођен 1943, Београд.

У КРУГУ, 1988,
сериграфија, 50 × 60 цм.

ИВАНКОВИЋ ЉУБОМИР

Београд, Косте Јовановића 36
Рођен 1953, Пирот.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

АКТ СА ЗЕЛЕНИМ, 1987,
акватинта, 50 × 65 цм.

ЈАНКОВИЋ БИЉАНА

Београд, Адмирала Гепрата 15
Рођена 1951, Нови Пазар.
Факултет примењених уметности и
постдипломске студије завршила
у Београду.

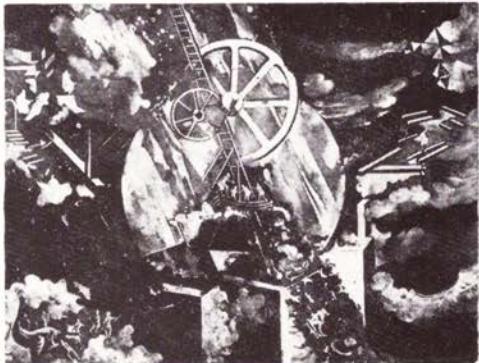
ИЗ ЦИКЛУСА НИТИ II, 1989,
оловна, 80 × 80 цм.

КАРАНОВИЋ БРАНИМИР

Београд, Гарсије Лорке 7
Рођен 1950, Београд.
Факултет примењених уметности
завршио у Београду.

СТОЛИЦЕ, 1988,
сериграфија, 65 × 70 цм.

МАСНИКОВИЋ ДАНИЦА

Београд, Боривоја Стевановића 53
Рођена 1941, Брно Чехословачка.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршила
у Београду.

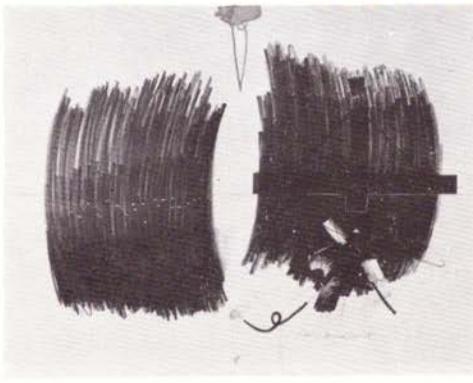
ЗНАК, 1989,
оловка, туш, 100 × 70 цм.

МАТИЋ Ђ. ДУШАН

Београд, Старца Милије 5
Рођен 1939, Београд.
Академију ликовних уметности завршио
у Београду.

ТОЧАК ВРЕМЕНА, III, 1988/89,
акватинта, 60 × 50 цм.

МЛАЂОВИЋ МИОДРАГ

Београд, Милене Павловић-Барили 2
Рођен 1960, Жеровници, Косово.
Академију ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

ВИДОВДАНСКИ ДОГАЂАЈ, 1988,
бакропис, акватинта, 50 × 70 цм.

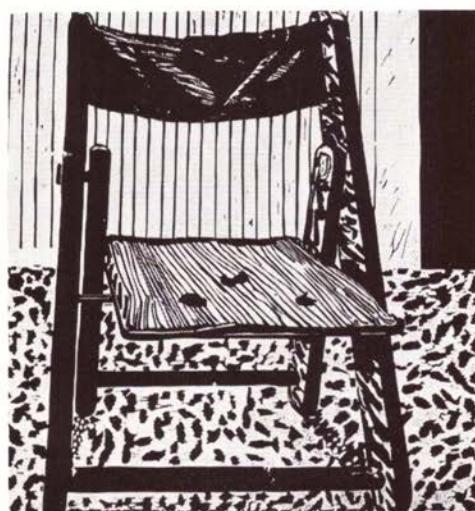
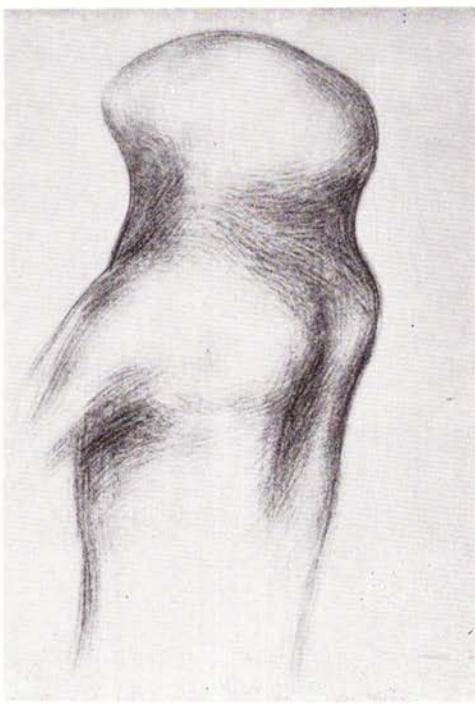
МИЛОСАВЉЕВИЋ ДРАГАН

Београд, Булевар револуције 128
Рођен 1953, Краљево.
Студирао Академију ликовних уметности
у Београду.

ИН МЕМОРИАМ, 1987,
комбинована техника, 56 × 76 цм.

Јанковић Биљана
Карановић Бранимир
Масниковић Даница

Матић Ђ. Душан
Млађовић Миодраг
Милосављевић Драган

НИКОЛИЋ НЕНАД

Београд, Бледска 2а
Рођен 1952, Београд.
Филозофски факултет, групу за историју уметности завршио у Београду.

ПОЛИФЕМ ИМА САСТАНАК, 1988,
банропис, акватинта, 64 × 49 цм.

ПЕТРОВИЋ ГОРДАНА

Београд, Војчанска 11, Батајница
Рођена 1959, Батајница.
Факултет примењених уметности и постдипломске студије завршила у Београду.

ДРУГА ОБАЛА, 1988,
суга игла, 49 × 34 цм.

ПОПЧЕВ СТАВРОС

Београд, Маршала Толбухина 38
Рођен 1948, Ганово.
Факултет ликовних уметности завршио у Београду.

НОВА ФИГУРАЦИЈА, 1989,
угљен, 70 × 54 цм.

РАДОЈЕВ НЕБОЈША

Београд, Станоја Станојевића 7
Рођен 1946, Нови Козарци.
Академију ликовних уметности завршио у Београду.

СТОЛИЦА, 1988,
прорез, 45,5 × 44 цм.

СЕЛАКОВИЋ РАДА

Београд, Васе Пелагића 46
Рођена 1952, Београд.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршила
у Београду.

ПОТИЉАК, 1988,
туш, четка, перо, 55 × 70 цм.

СЛЕЗОВИЋ МЕХМЕД

Београд, Доситејева 1
Рођен 1960, Нови Пазар.
Академију ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

НАРОВИ, 1989,
меџотинта, 28 × 40 цм.

СТОЈКОВИЋ СТОЛЕ

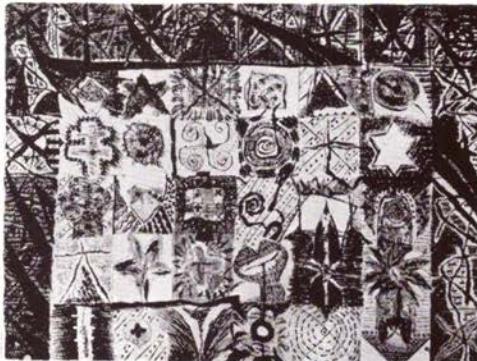
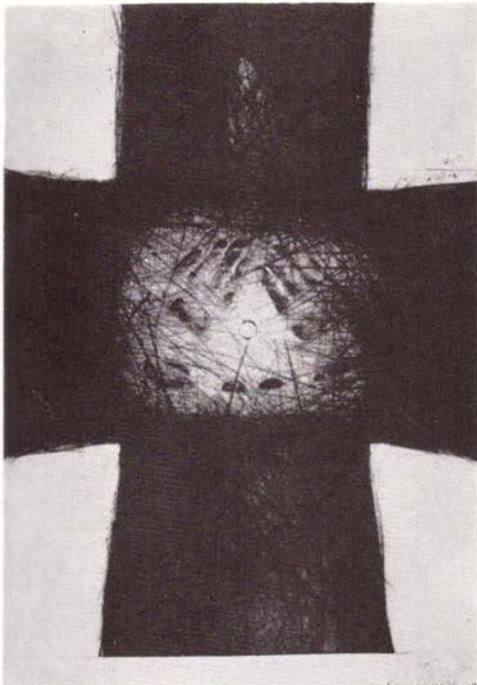
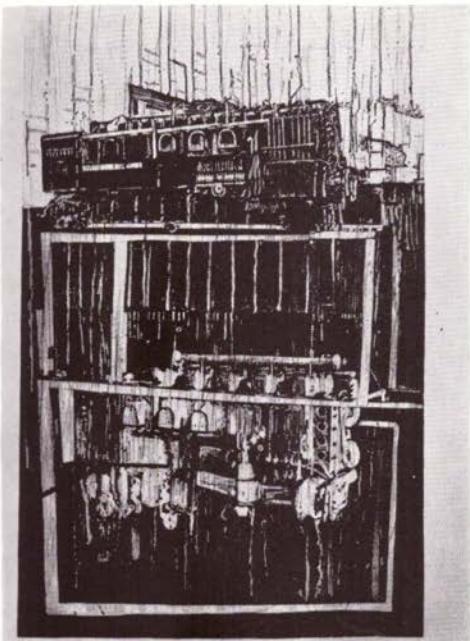
Рођен 1938, Брод, код Црне Траве.
Академију ликовних уметности завршио у
Скопљу.

ЛЕТО, 1988,
цртеж, 195 × 40 цм.

Селановић Рада
Слезовић Мехмед

Стојковић Столе

СТОЈСАВЉЕВИЋ НЕВЕНКА

Земун, Солунска 7
Рођена 1953, Велика Попина.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршила
у Београду.

КАО НИША, 1989,
комбинована техника, 53 × 78 цм.

СТУПАР СЛОБОДАНКА

Нови Београд, Јурија Гагарина 142
Рођена 1947, Сарајево.
Факултет примењених уметности и
постдипломске студије, завршила
у Београду.

РАСКРШЋЕ, 1989,
комбинована техника, 54 × 76 цм.

ТОДОВИЋ ЗОРАН

Београд, Косанчићев венац 2
Рођен 1958, Горњи Милановац.
Факултет примењених уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

ВОДЕНИ ЖИГ, 1989,
гравура, 100 × 70 цм.

ФОТИЋ БРАНИСЛАВ

Београд, Дубровачка 50
Рођен 1962, Београд.
Факултет примењених уметности
завршио у Београду.

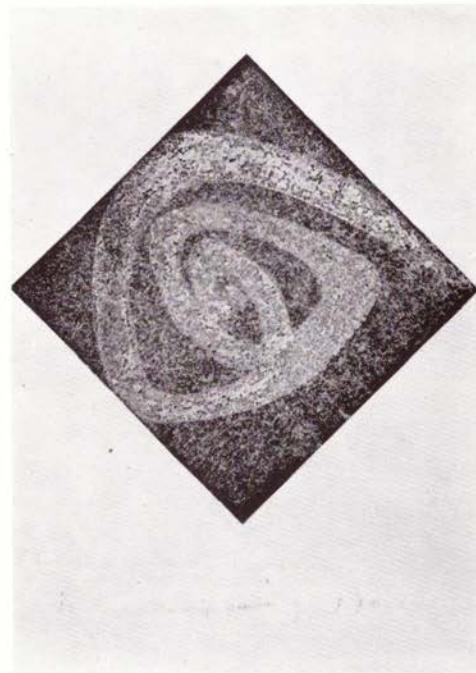
ХХ, 1988,
сува игла, 63 × 45 цм.
ХХII, 1988,
сува игла, 63 × 45 цм.

ШЕВО БИЉАНА

Београд, Заге Маливук 57

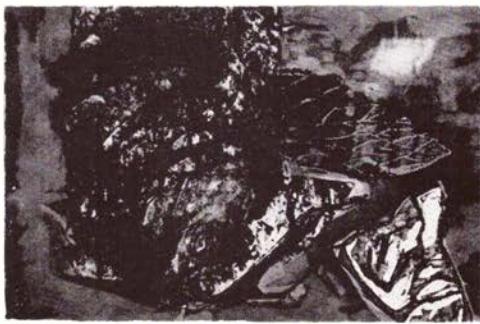
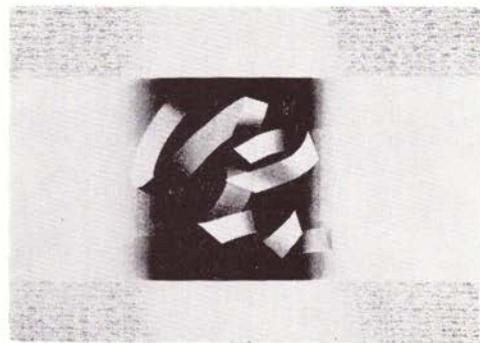
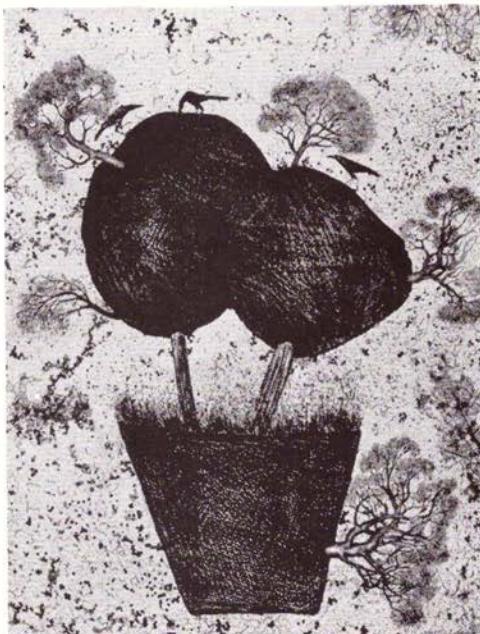
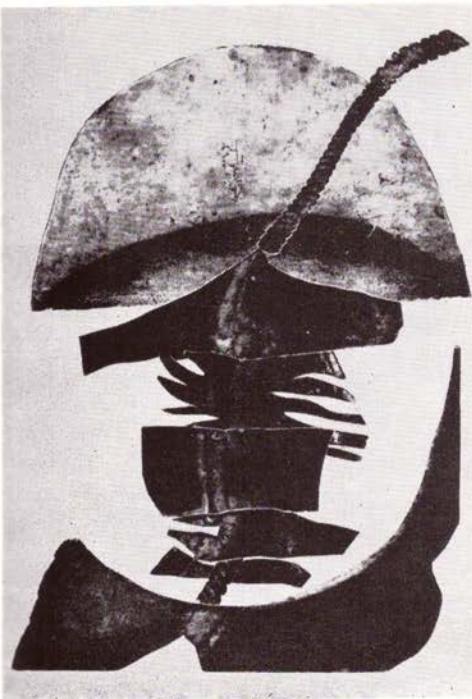
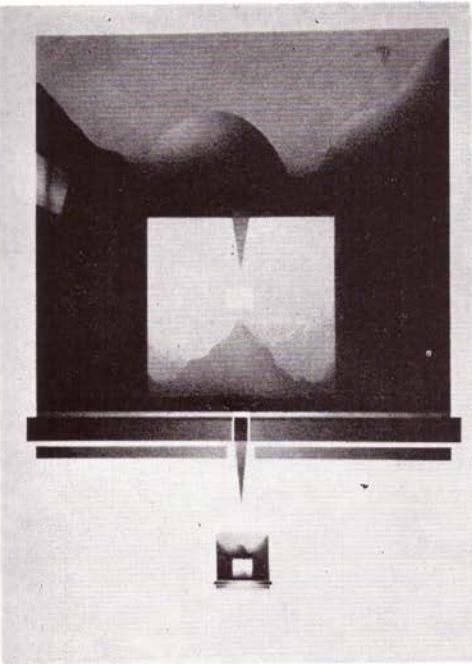
Рођена 1958, Београд.
Факултет ликовних уметности завршила у
Београду.

ПРОТИЦАЊЕ ВРЕМЕНА, 1989,
акватинта, 41 × 41 цм.

Шево Биљана

СУЛУВ • ЦРТЕЖ-ГРАФИКА

БОГДАНОВИЋ ВЛАДИМИР

Нови Сад, Шекспирова 2.
Рођен 1940, Београд.
Академију за примењене уметности
завршио у Београду.

ОТКРИВЕНА КОТА, 1988,
оловка у боји, 100 × 70 цм.

ДЕАК МАРИЈА

Сомбор, Батинска 31
Рођена 1961, Сомбор.
Академију уметности завршила у
Новом Саду.

Из циклуса АСОЦИЈАЦИЈЕ, 1989,
комбинована техника, 54 × 70 цм.

ЈЕЛАЧИЋ МИОДРАГ

Нови Сад Вршачка 24
Рођен 1955, Нови Сад.
Академију уметности завршио у
Новом Саду.

БЕЗ НАЗИВА, 1988,
банропис-акватинта, 50 × 70 цм.

КЕШЕЉ МИЛАН

Нови Сад, Кеј Моше Пијаде 4
Рођен 1949, Совино село. Школу за
примењену уметност завршио
у Новом Саду.

ДРУГА СТРАНА ИНФОРМАЦИЈЕ, 1987,
оловка-папир, 70 × 100 цм.

САБО ЕРИКА

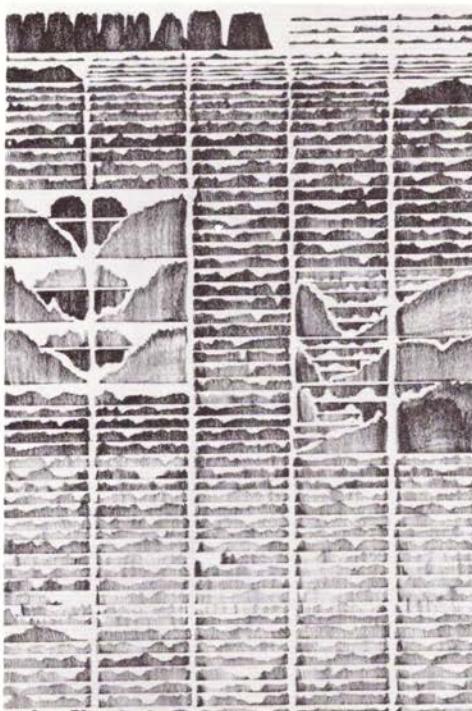
Суботица, Вуна Мандушића 11/а
Рођена 1964, Титов Врбас.
Академију примењених уметности
завршила у Београду

„МОЧВАРА“, 1988,
акватинта, 70 × 50 цм.

СОЛАРОВ МИЛАН

Нови Сад, Шекспирова 40
Рођен 1933, Кумане.
Филозофски факултет и постдипломске
 студије на историји уметности завршио
 у Београду.

„ХОРИЗОНТАЛНО НОРМИРАЊЕ
ГРАФИЈЕ — ПЛ“, 1989,
оловка, 100 × 70 цм.

ШАДИ ПЕТАР

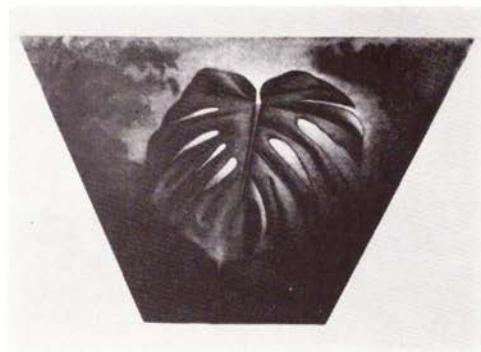
Суботица, Трг слободе 1/III
Рођен 1945, Брауншвајг СР Немачка.
Академију примењених уметности
завршио у Београду.

„ФИЛАДЕНДРОН“, 1988,
меџотинта, 54 × 39 цм.

ЦАРАН НИКОЛА

Вршац, Николе Тесле 26
Рођен 1957, Београд.
Академију ликовних уметности завршио у
Сарајеву.

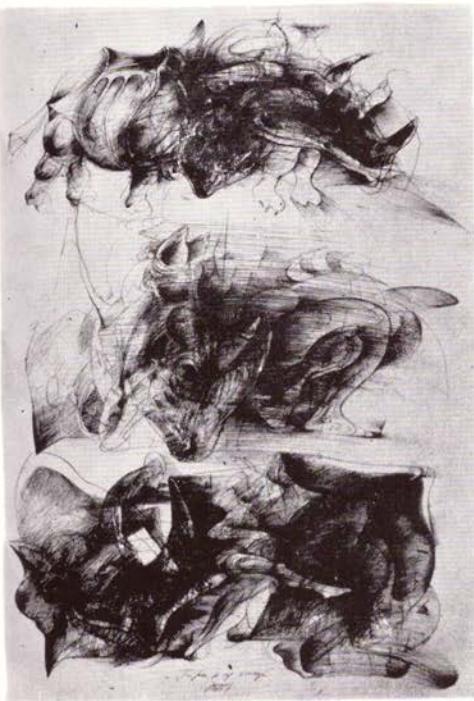
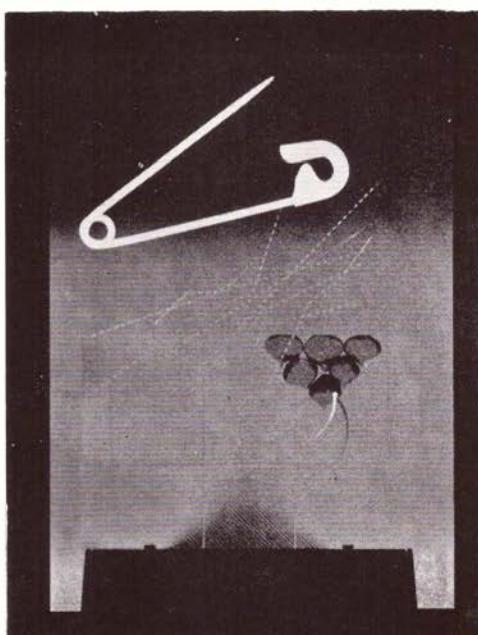
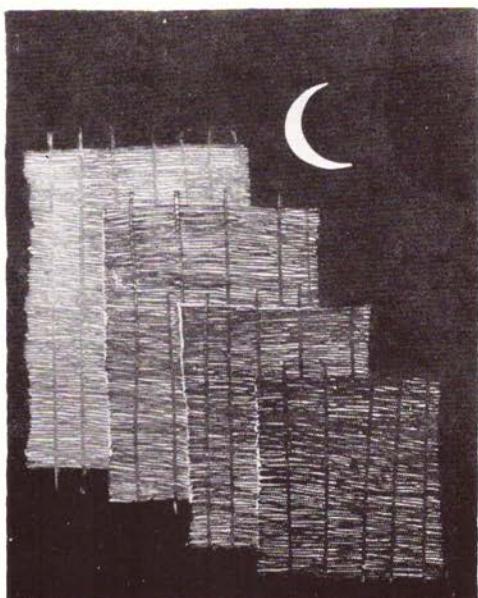
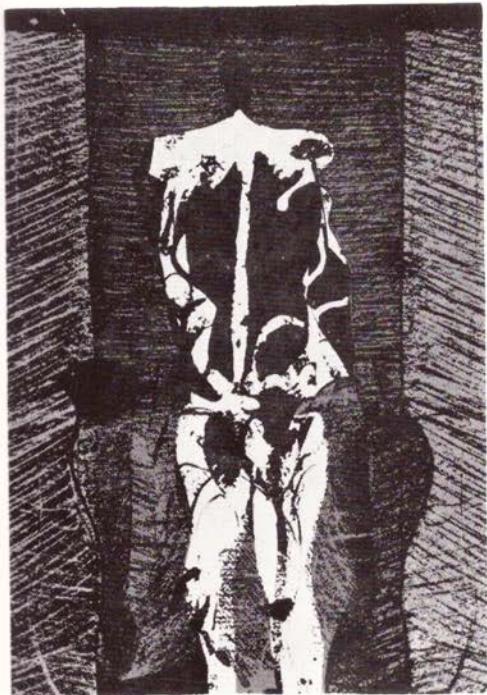
Из циклуса ХАОС „ВАРИЈАНТА А“, 1989,
комбинована техника, 70 × 50 цм.

Соларов Милан

Царан Никола
Шади Петар

УЛУК • ГРАФИКА — ЦРТЕЊ

Rexhep Ferri
Ismet Jonuzi

Hysni Krasniqi
Fatmir Zajmi

REXHEP FERRI

Priština, Akademija umetnosti, Ramiz Sadiku 58. Roden u Kuksu 1937. god. Završio Akademiju umetnosti i postdiplomske studije u Beogradu.

BELA FIGURA, 1988, serigrafija 53×75

ISMET JONUZI

Preševo, Ramiz Sadiku 139. Roden 1961. god. u Rahovicu. Akademiju umetnosti završio je u Prištini.

TRI FAZE JEDNOG NOSOROGA, 1988, tuš 70×100

HYSNI KRASNIQI

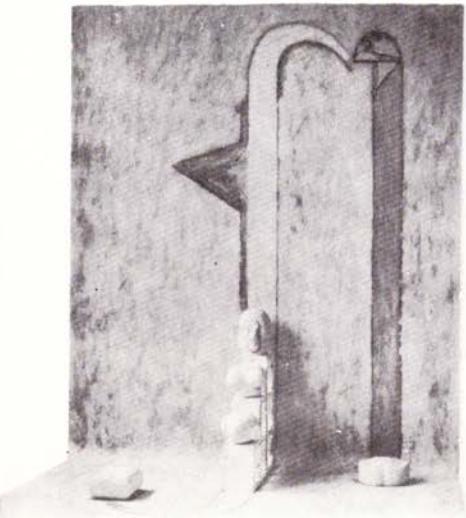
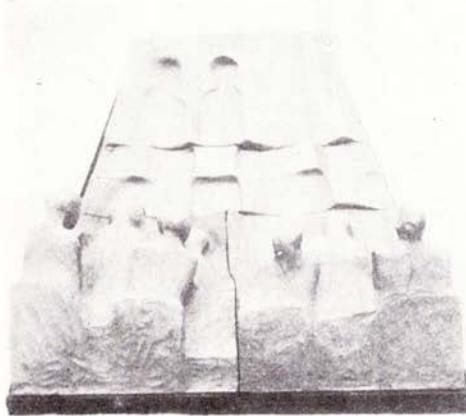
Priština, Dardanija SU 7/1 L—1/41. Roden 1942. god. u Lukare, Priština. Akademiju umetnosti i postdiplomske studije završio je u Beogradu.

PLETER V, 1988, akvatinta 75×67

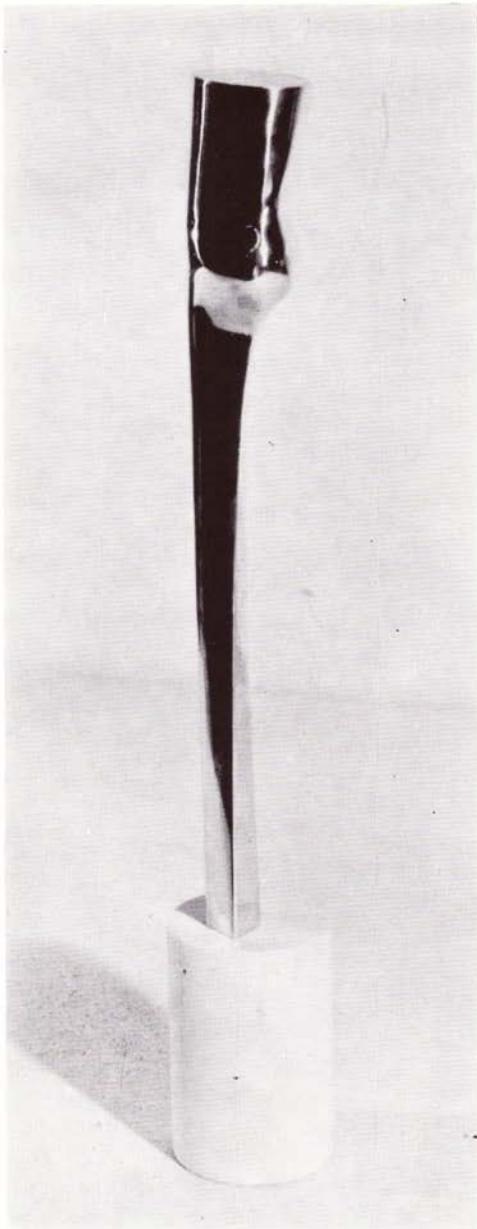
FATMIR ZAJMI

Priština, Sunčani breg L—19/2. Roden 1947. god. u Prištini. Akademiju i postdiplomske studije završio u Beogradu.

LUK, 1989, serigrafija 50×68

Антов Никола
Богосављевић Миливоје
Марковић Б. Душан

Марковић Р. Милан

АНТОВ НИКОЛА

Ниш, Браће Тасковић 93/24

Стол, 1989,
дрво, 62 × 90 × 28

БОГОСАВЉЕВИЋ МИЛИВОЈЕ

Београд, Албанске споменице 37
Рођен 1957, Београд.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

ПАРТЕР, 1988,
теракота, 52 × 58 цм.

МАРКОВИЋ Б. ДУШАН

Београд, Цетињска 20
Академију ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

ПРЕДМЕТИ, 1988,
комб. техника, 300 × 200 цм.

МАРКОВИЋ Р. МИЛАН

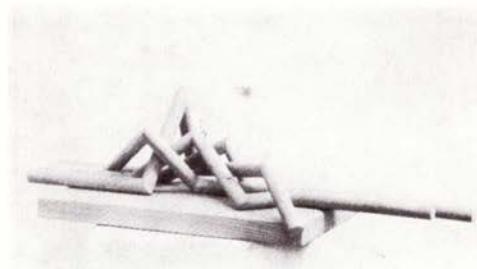
Београд, Филипа Филиповића 26
Рођен 1942, Београд.

НА ПОВРШИНИ, 1987,
комбинована техника, 80 × 8 цм.

МИЛОШЕВИЋ-СИБИНОВИЋ ЛЕПОСАВА

Београд, Мутапова 45
Рођена 1950, Чачак.
Факултет примењених уметности
у Београду и постдипломске студије
завршила у Мексику.

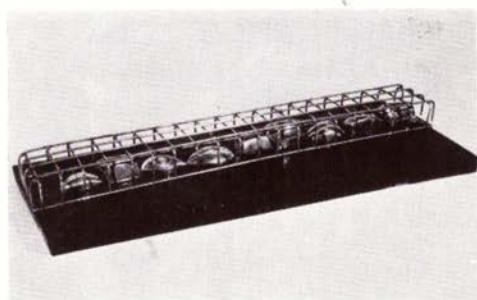
ЗАЈЕДНИЧКИ ПРОСТОР, 1988,
бронза, $40 \times 40 \times 23$ цм.

НЕШИЋ МИЛИЈА

Београд, Старо Сајмиште 28
Академију ликовних уметности
и постдипломске студије завршио
у Београду.

БЕЗ РЕЧИ, 1988,
дрво, 56×46 .

ОТАШЕВИЋ ВЛАДИМИР

Београд, Шолина 11
Рођен 1950, Београд.

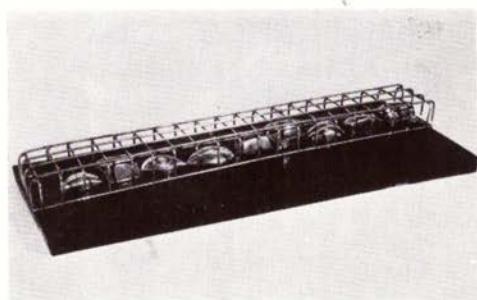
РИТАМ У ПРОСТОРУ, 1989,
дрво, $80 \times 40 \times 40$ цм.

ПОПИВОДА РАЈКО

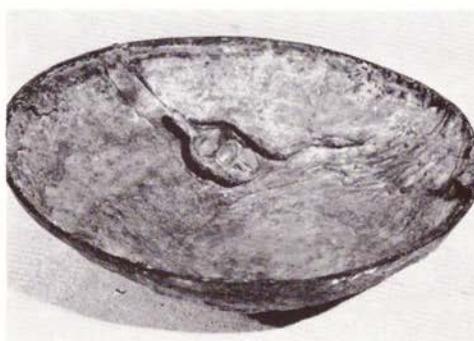
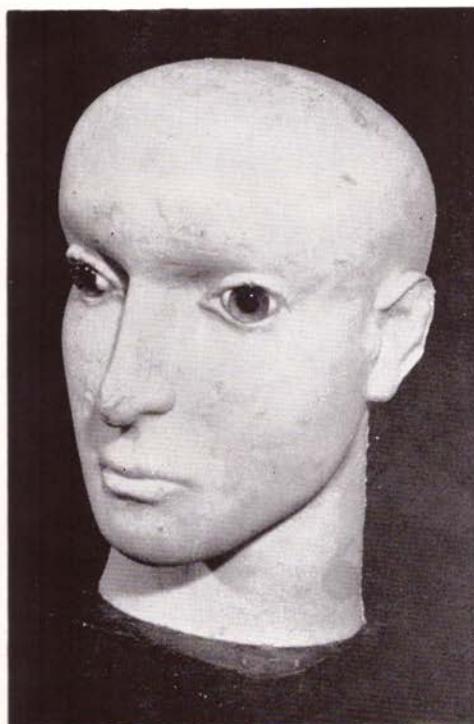
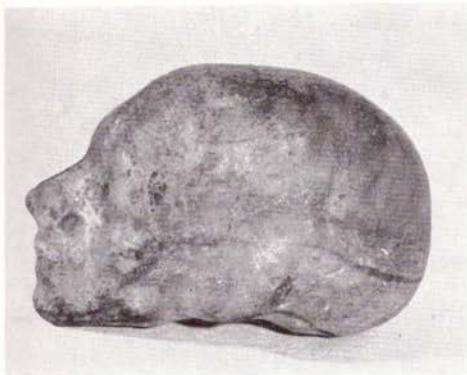
Београд, Васе Пелагића 46
Рођен 1953, Београд.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

НА ЛИНИЈИ, 1988,
дрво, бронза, $84 \times 32 \times 10$ цм.
ОСЛОНАЦ, 1988,
дрво, бронза, $103 \times 31 \times 73$ цм.

Милошевић-Сибиновић Лепосава
Нешић Милија

Оташевић Владимир
Попивода Рајко

ПОПЧЕВ МИЦЕ

Београд, Маршала Толбухина 38
Рођен 1950, Београд.
Факултет ликовних уметности завршио у
Београду.

ГЛАВА, 1987,
80 × 35 цм.

РАЈКОВИЋ ГРАДИМИР

Београд.
Рођен 1949, Београд.
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

ВРЛО МЕКА ГЛАВА, 1988,
силиконска гума, в. 40.

СТУПОВСКИ МИЛОРАД

Београд, Старо Сајмиште 28
Рођен 1938, Београд.
Академију ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

ОРФЕЈ, 1988,
камен, 42 × 32 цм.

ТОДОРОВИЋ ТОМИСЛАВ

Нови Београд, Други булевар 55
Факултет ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

ТРАГ, 1988,
бронза, 80 × 80 цм.

ХАЛУГИН САВА

Београд, Сопоћанска 9
Рођен 1946.
Академију ликовних уметности и
постдипломске студије завршио
у Београду.

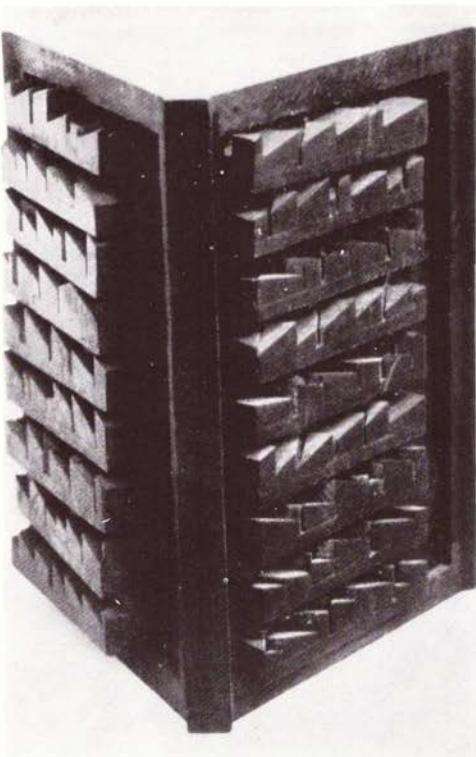
ШАРЕНИЦА, 1989,
бронза 40 × 28 цм.

БОДУЛИЋ СЛОБОДАН

Нови Сад, Војвођанских бригада 24
Рођен 1945, Чачак.

Академију за ликовне уметности
и постдипломске студије завршио
у Београду.

„ВЕЛИКИ БЛОК“, 1988,
патинирано дрво, $50 \times 63 \times 50$ цм.

КИШ ЈУЛИЈАНА

Нови Сад, Бошка Вребалова 16
Рођена 1944, Будимпешта.
Академију за ликовне уметности завршила
у Београду.

„ПОРТРЕТ У ТЕРАКОТИ“, 1989,
теракота, $25 \times 25 \times 30$ цм.

КОЈИЋ МИРОСЛАВА

Кикинда, Браће Татића 10
Рођена 1949, Кикинда.
Факултет ликовних уметности завршила
у Београду.

„ТЕРАКОТА“, 1989,
теракота, $25 \times 35 \times 10$ цм.

КОЈИЋ СЛОБОДАН

Кикинда, Браће Татића 10
Рођен 1944, Кикинда.
Факултет ликовних уметности завршио
у Београду.

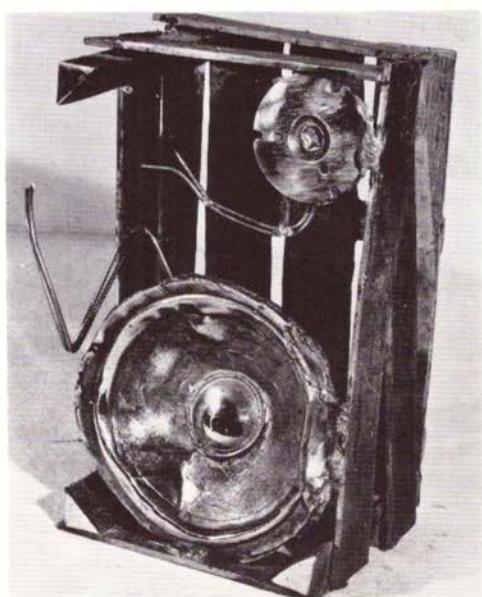
Из циклуса „ТЕРА“, 1989,
теракота, $90 \times 35 \times 35$ цм.

ЦВЕТИЧАНИН МИЛОРАД

Нови Сад, Фрушкогорска 29
Рођен 1948, Каћ.
Академију уметности завршио у
Новом Саду.

„МУЗИЧКА ГАЈБА“, 1988,
бронза, $40 \times 28 \times 25$ цм.

Бодулић Слободан
Киш Јулијана

Којић Мирослава
Којић Слободан
Цвeticčanin Miloš Rad

AGIM ÇAVDARBASHA

Priština, Dardanija SU 5/8 br. 41/X.
Rođen 1944. u Peći. Akademiju primenjenih
umetnosti završio je u Beogradu a
postdiplomske studije u Ljubljani.

PORTRET, 1988, drvo 45×35

AGIM RUDI

Priština, Ramiz Sadiku 32/I/6. Rođen
1947. god. u Đakovici. Akademiju umetnosti
završio u Ljubljani.

LEGENDA O ŽITU, 1988, drvo b. 70

Agim Çavdarbasha
Agim Rudi

REXHEP FERRI

Prishtinë, Akademia e Arteve, Ramiz Sadiku 58. I lindur në Kukës në vitin 1937. Akademinë e Arteve e ka kryer në Beograd si dhe studimet postdiplomike.

FIGURA E BARDHË, seriografi

HYSNI KRASNIQI

Prishtinë, Dardania SU 7/1 L—1/41. I lindur në vitin 1942. në Llukarë, Prishtinë. Akademinë e Arteve dhe studimet postdiplomike i ka kryer në Beograd.

TRINA V, akvatintë

TAHIR EMRA

Prishtinë, zona perëndimore Bregu i Diellit L—14/14. I lindur në vitin 1938. në Gjakovë. Akademinë e Arteve dhe studimet postdiplomike i ka kryer në Beograd.

PEIZAZH NGA KOSOVA. vaj

AGIM ÇAVDARBASHA

Prishtinë, Dardania SU 5/8 nr. 41/X. I lindur në vitin 1944. në Pejë. Akademinë e Arteve Aplikative e ka kryer në Beograd, ndërsa studimet postdiplomike në Lubjanë.

PORTRETI, dru

CATOVIĆ HILMIJA

Prishtinë, Ulpiana C—12/I—1. I lindur në vitin 1933. në Shkup. Akademinë e Arteve dhe studimet postdiplomike i ka kryer në Beograd.

PEIZAZHI II, vaj

NUSRET SALIHAMIXHIOI

Prishtinë, Xhavit Mitrovica 4/a. I lindur në vitin 1931. në Zhabarë, Mitrovica e Titos. Akademinë e Arteve e kreua në Beograd.

LOJA II, guash

ISMET JONUZI

Preshevë, Ramiz Sadiku 139. I lindur në vitin 1961. në Rahovicë. Akademinë e Arteve e ka kryer në Prishtinë.

TRI FAZA TE NJË RINOÇERI, tush

ESAT VALLA

Gjakovë, M. Tito 174. I lindur në vitin 1944. në Gjakovë. Akademinë e Arteve dhe studimet postdiplomike i ka kryer në Beograd.

BUQETE LULESH, vaj

KADRUSH RAMA

Prishtinë, Ulpiana C—7/II—12. I lindur në vitin 1938. në Barainë, Podujevë. Akademinë e Arteve dhe studimet postdiplomike i ka kryer në Zagreb.

KOMPOZICIONI. vaj

AGIM RUDI

Prishtinë, Ramiz Sadiku 32/I/6. I liner në vitin 1947. në Gjakovë. Akademinë e Arteve e ka kryer në Lubljanë.

LEGJENDA MBI DRITHIN, dru

HAMDI BARDHI

Prizren, Mateja Gubec A 2/6. I lindur në vitin 1982. në Prizren. Akademinë e Arteve e ka kryer në Prishtinë.

FASADA, vaj

ISA ALIMUSAJ

Deçan, Strelc. I lindur në vitin 1950. të Epërm, Deçan. Akademinë e Arteve e kreua në Prishtinë, ndërsa studimet postdiplomike në Beograd.

ENTERIERI, vaj

FATMIR ZAJMI

Prishtinë, Begu i Diellit L—19/2. I lindur në vitin 1947. në Prishtinë. Akademinë e studimet postdiplomike i ka kryer në Beograd.

QEPA, seriografi